

leeftijd 65

opleiding **doctor in de diergeneeskunde, vakdierenarts rond**

carrière **vanaf 1977 praktijkdierenarts, vanaf 1998 Centrale Diergeneeskundige**

Vereniging (CDV), sinds 2000 Buitenpraktijk faculteit Diergeneeskunde Universiteit Gent

specialisatie **neospora en bvd**

Jef Laureyns neemt afscheid

Bekend als bvd-specialist in België, maar bovenal bekend bij de diergeneeskundestudenten als dierenarts op de Buitenpraktijk+ UGent. Na een rijk gevulde carrière neemt Jef Laureyns afscheid van de koeien.

TEKST ANNELIES DEBERGH

Studenten lopen af en aan. Zoals gewoonlijk heerst een gezellige drukte op de faculteit Diergeneeskunde aan de Universiteit Gent in Merelbeke. Al sinds 2000 is de Buitenpraktijk+ de vaste uitvalsbasis van dierenarts Jef Laureyns, die vandaaruit toekomstige dierenartsen met de praktijk in contact brengt. Of bracht, want met de start van maart liep de loopbaan van Jef Laureyns af. 'Ik hield ervan om met de studenten om te gaan', blikt hij terug. 'Ik kreeg veel van de jongeren terug. Misschien heeft juist de omgang met studenten me al die jaren ook echt jong gehouden.'

Thuis aan de telefoon

Het is een rijk gevulde carrière waar Jef Laureyns op kan terugkijken. Na het einde van zijn studie in 1976 begon hij in eerste instantie als praktijkdierenarts in de omgeving van Sint-Margriete. 'Een klassieke praktijk was toen een gemengde praktijk met rundvee.' Stelselmatig groeide zijn cliëntèle. 'In het begin hadden veel van mijn klanten een of twee dieren en de meesten hadden naast koeien ook zeugen. Het is bijna onvoorstelbaar welke evolutie de sector heeft doorgemaakt.'

Zelf was Jef echter niet van boerenafkomst, in zijn tijd was dat een uitzondering. 'Ik denk dat van de honderd afgestudeerden toen wel tachtig boerenzonen waren.'

De praktijk werd later een groepspraktijk en zo kwam Jef Laureyns 23 jaar lang bij de boeren uit de regio Sint-Laureins. 'Mijn vrouw, die van opleiding verpleegster was, moest toen

thuisblijven om thuis aan de telefoon te zitten. Ze nam ook taken op als de boekhouding en het medicijnenbeheer. Het mobiel bellen heeft een grote evolutie betekend voor het vak van dierenarts.'

Als de puzzel in elkaar valt

Het fijnste aan de dagen praktijk vond Jef Laureyns het door-klieven van het vlakke en enigszins geïsoleerde polderland-schap. Maar de dierenarts noemt net zo goed de vaktechnische uitdagingen. 'Het genoeg om een dier beter te kunnen maken, is toch wat je drijft. Als je een individueel dier dat ziek is gaat behandelen, om het dan even later terug te zien als het weer beter is, dan is dat het grootste genoeg dat je kan hebben als dierenarts.' Dat geeft energie, zo klinkt het. 'En zeker als het om een moeilijke ziekte gaat of iets wat je nog nooit gezien hebt. Als de puzzel dan in elkaar valt, is het genoeg nog vele malen groter.'

Sommige casussen kan hij zich nog precies voor de geest halen. 'Zo heb ik een keer liggend op mijn zij een scheur in een bloedvat in de vulva van een koe moeten naaien. Toen ik bijna klaar was met hechten, brak de knoop en kon ik herbeginnen. De veehouder had het dier opgegeven en vroeg me om ermee op te houden, maar ik wilde doorzetten en begon opnieuw. Op zulke cruciale momenten doorzetten en dan ook slagen, dat zijn ervaringen die je niet meer vergeet.'

Na 23 jaar praktijkdierenarts sloeg Jef Laureyns een andere

‘Vraag om bestrijding dierziekten **moet van onderuit komen**’

weg in. Het vele werk stond verdieping in de weg en juist die verbreding naast de praktijk zocht hij eigenlijk wel. ‘Ik heb verschillende handboeken thuis, maar in de praktijk heb ik zoveel werk dat van dat bijlezen nog weinig terecht kwam. Ik zag mezelf geen keizersnedes doen tot aan mijn pensioen.’ Na anderhalf jaar op de veterinaire dienst CDV kreeg Laureyns in 2000 de kans om aan de slag te gaan op de Buitenpraktijk+ van de faculteit Diergeneeskunde in Merelbeke. ‘De omgang met collega’s die gespecialiseerd zijn in een bepaald gebied van de diergeneeskunde, gaf meer dimensie aan mijn werk als dierenarts. Wat ik in de praktijk miste, kon ik hier volop doen. Met een bijzonder geval kon ik me hier echt bezighouden.’

Betrokken bij de bvd-bestrijding

Over die bijzondere praktijkgevallen werden vervolgens ook wetenschappelijke artikelen gepubliceerd en door het verdere onderzoek in bvd en neospora startte Laureyns een doctoraatswerk over bvd. Zo raakte hij ook betrokken bij de bvd-werk-

groep en aldus bij de zoektocht naar een wetgevend kader om bvd-bestrijding in België te beginnen. Het bvd-bestrijdingsprogramma is uiteindelijk op 1 januari 2015 gestart. ‘Zolang de sector niet zelf vraagt om met bvd-bestrijding te starten, hoeft een land er niet mee te beginnen. Alleen als de vraag om aan dierziektebestrijding te doen van onderuit komt, kan het lukken om een ziekte uit te bannen.’

Over de voorlopige resultaten van het bvd-programma is Laureyns positief. ‘Het programma moet nog geperfectioneerd worden, maar de bvd-bestrijding loopt goed.’ Meteen volgt ook een vergelijking met andere buurlanden. ‘België stond er vroeger om bekend altijd achter te lopen met elke vorm van dierziektebestrijding. Op dit ogenblik is er een ibr- en een bvd-bestrijdingsprogramma: nu loopt België eindelijk voor op een bepaald gebied.’

Hoewel de bvd-bestrijding in België op schema ligt, kan Jef Laureyns het niet nalaten om toch nog een tip voor de veehouders te geven. Hij heeft het over meer aandacht voor preventie van dierziekten en noemt in dat kader expliciet de bioveiligheid. ‘Ik heb bij boeren altijd gepreekt om meer op de bioveiligheid te letten en dat blijf ik doen.’ Met bioveiligheid heeft Jef Laureyns het onder meer over het gebruik van bedrijfskleding en -laarzen, maar ook aandacht voor quarantaineperiodes en het onderzoeken van aangekochte dieren of het gebruik van wegwerpnaalden. ‘Investeren in bioveiligheid is een investering die zich altijd kan terugverdienen.’ |